

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/110/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014201291
Dátum vydania rozhodnutia: 24.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7014201291.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci navrhovateľa: D.. F. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. A. Č.. X, F., právne zastúpeného JUDr. Slavomírom Hrubíšákom, advokátom so sídlom Pugačevova č. 1, Humenné, proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o nároku na invalidný dôchodok, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 09. decembra 2014, č. k. 5Sd/73/2014-27, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Sd/73/2014-27 zo dňa 09. decembra 2014 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30. apríla 2014 v znení rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 01. decembra 2014 p o t v r d z u j e .

Odporkyňi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 09.12.2014 rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.04.2014 a 01.12.2014 (ďalej aj len „preskúmané rozhodnutie“) zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania.

Rozhodnutím z 30.04.2014 odporkyňa podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že pred vznikom invalidity, teda pred 19.09.2013 vzhľadom na dosiahnutý vek nad 45 rokov nezískal potrebnú dobu najmenej 15 rokov dôchodkového poistenia, ustanovenú v § 72 ods. 1 písm. g/ zákona o sociálnom poistení - vzhľadom na to, že navrhovateľ získal obdobie výkonu služby profesionálneho vojaka v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z., podľa § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení mu nemožno do obdobia dôchodkového poistenia započítať doby služby od 01.09.1986 do 13.07.1990 a od 14.09.1990 do 30.06.2008.

Po podaní návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne bol navrhovateľ posudkom posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredia uznaný invalidným od 22.05.2009 pre 75 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 01.12.2014 odporkyňa zmenila svoje rozhodnutie zo dňa 30.04.2014 a žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok zamietla podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení s odôvodnením, že pred vznikom invalidity, teda pred 22.05.2009 vzhľadom na vek nad 28 rokov nezískal potrebnú dobu najmenej 5 rokov dôchodkového poistenia, ustanovenú v § 72 ods. 1 písm. f/ zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z.; vzhľadom na to, že navrhovateľ získal obdobie výkonu služby profesionálneho vojaka v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z., podľa § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení mu nemožno do obdobia dôchodkového poistenia započítať doby služby od 01.09.1986 do 13.07.1990 a od 14.09.1990 do 30.06.2008.

V odôvodnení rozsudku krajský súd citoval odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7So/138/2011, keď uviedol:

„Z právnych úprav, týkajúcich sa sociálneho poistenia alebo zabezpečenia rôznych skupín poistencov jednoznačne vyplýva, že všeobecný systém sociálneho poistenia a osobitný systém sociálneho poistenia (zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov) sú založené na základe hodnotenia dôb poistenia (zamestnania) pre dávky dôchodkového poistenia.

Kým zákon o sociálnom poistení upravuje nároky poistencov zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho cieľom je zabezpečiť, aby doby poistenia boli poistencovi pre vznik nároku na dávky podmienené dosiahnutím veku alebo v dôsledku jeho nepriaznivého zdravotného stavu boli riadne zohľadnené, osobitné právne úpravy, používané v osobitnom systéme sociálneho poistenia obsahujú len úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok dôchodkového poistenia a zohľadňuje ako dobu poistenia iba dobu výkonu služby (prípadne náhradnú dobu výkonu služby). Osobitný systém poistenia príslušníkov ozbrojených zborov neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, sirotských a vdovských dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, a to aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené len na hodnotení doby služby poistenca a vôbec nehodnotí dobu poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme. V dôsledku tejto skutočnosti potom vychádza záver, že pre poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti zákona o sociálnom poistení len v rozsahu, zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme (s výnimkou prípadov podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, ktorým sa pre nárok na tieto dávky hodnotí aj so započítaním doby služby v ozbrojených silách v celom rozsahu), ale nie v časti, upravujúcej nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok.“....

V dôsledku súbežného uplatňovania týchto systémov tak „nesprávnym a výlučne gramatickým výkladom zákona dochádza k diskriminácii poistencov osobitného systému, lebo odporkyňa im niektoré doby poistenia nehodnotí vôbec, alebo im ich hodnotenie odsúva a aj mení podmienky alebo odníma výhody, poskytované poistencom v osobitnom systéme sociálneho poistenia.

Takýto postup, pri ktorom sa nehodnotia príslušníkom ozbrojených zborov v čase vzniku nároku na výsluhovú dávku všetky doby poistenia, však právna úprava, pri ktorej došlo k odčleneniu dôchodkového zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov do osobitného systému nemala za cieľ. Svedčí o tom aj znenie § 274 zákona o sociálnom poistení, upravujúce zachovanie nárokov, vyplývajúcich zo zaradenia zamestnaní do zvýhodnených pracovných kategórií.

Nová právna úprava, obsiahnutá v zákone o sociálnom poistení tiež nemala za cieľ vylúčiť tieto zvýhodnenia a vyžadovať, aby zvýhodnené zamestnanie znemožnilo pri posudzovaní vzniku nároku na dávku podľa zákona o sociálnom poistení zohľadniť celú dobu poistenia (bez ohľadu na skutočnosť, v ktorom systéme ju poistenec získal) a vyžadovať od zamestnanca nadobudnutie doby poistenia výlučne podľa ustanovení zákona o sociálnom poistení vo všeobecnom systéme tak, akoby poistenec bol poistený výlučne len za podmienok, uvedených v zákone o sociálnom poistení, pričom tieto podmienky sú stanovené pre iné kategórie zamestnaní a akoby v ostatnom období nebol poistený vôbec.“....

V záujme vysvetlenia správnej aplikácie zákona o sociálnom poistení aj v danej veci bolo preto potrebné skúmať pôsobnosť zákona o sociálnom poistení na tých poistencov, ktorí boli v určitom období poistení v inom dôchodkovom systéme na Slovensku.

... „Pri posudzovaní tejto skutočnosti treba vziať zreteľ aj na skutočnosť, že nesprávnou aplikáciou zákona o sociálnom poistení dochádza k zhoršovaniu dôchodkového postavenia práve tých poistencov, ktorým v čase vzniku poistného vzťahu a aj počas jeho trvania právna úprava mala zabezpečovať komplexne výhodnejšie postavenie s prihliadnutím na náročné špecifiká ich služby.

Absolútne vylúčenie hodnotenia doby poistenia zo všeobecného systému u tých poistencov, ktorí získali dávky dôchodkového poistenia (zabezpečenia) v inom systéme sociálneho poistenia a nie v systéme všeobecnom, má za následok horšie zaobchádzanie s nimi, ako s poistencami, ktorí sú poistení v zahraničných systémoch sociálneho poistenia a u ktorých samotná poisťovňa vôbec nepochybuje o spôsobe výpočtu ich dôchodkových dávok spôsobom, krátenia ktorý zabezpečuje primerané poistné plnenie za obdobia, v ktorých boli poistení na Slovensku po zohľadnení dôb poistenia v iných systémoch.“...

Krajský súd vyslovil názor, že hoci z pôsobnosti zákona o sociálnom poistení sú vylúčení príslušníci ozbrojených zborov a ozbrojených síl za obdobia, v ktorých vykonávali službu v ozbrojených zboroch a ozbrojených silách, toto vylúčenie nemôže mať za následok ich nižšie dôchodkové nároky, ako by vznikli poistencom všeobecného dôchodkového systému po zhodnotení rovnakej doby len vo všeobecnom systéme. Ustanovenie § 1 ods. 3 zákona o sociálnom poistení preto nebráni vzniku nároku na invalidný dôchodok vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia aj príslušníkovi ozbrojeného zboru alebo ozbrojených síl, ktorý sa stal invalidným, splnil podmienky nároku na niektorú z výsluhových dávok a získal k tomuto dňu akúkoľvek hodnotiteľnú dobu poistenia vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia (nie dobu poistenia, vyžadovanú u poistenca, ktorý bol poistený výlučne vo všeobecnom systéme). Postup odporkyne preto považoval za nesúladný s platnou právnou úpravou, a preto rozhodnutia odporkyne z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie.

Rozsudok krajského súdu napadla odporkyňa včas podaným odvolaním, namietajúc, že krajský súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru. Zdôraznila, že navrhovateľovi bol od 01.07.2008 priznaný výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z., pre nárok na ktorý mu bola zhodnotená doba služby od 01.09.1986 do 13.07.1990 a od 14.09.1990 do 30.06.2008, a preto podľa § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení uvedenú dobu nemožno započítať do doby dôchodkového poistenia pre nárok na invalidný dôchodok. Poukázala aj na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 9So/125/2009 z 30.06.2010, v ktorom tento súd v skutkovo totožnom konaní vyslovil názor, že doba služby zhodnotená pre nárok na výsluhový dôchodok nemôže byť zohľadnená aj pre vznik nároku na invalidný dôchodok. Krajský súd v napadnutom rozsudku citoval právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7So/138/2011 z 15.08.2012, avšak v danom prípade išlo o nárok na starobný dôchodok, a preto možno konštatovať, že tento rozsudok najvyššieho súdu sa na navrhovateľa nevzťahuje. Odporkyňa preto žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutia odporkyne potvrdil.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny. Poukázal pritom na to, že rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 9So/125/2009 sa netýkal skutkovo totožnej veci, lebo v tam prejednávanom prípade navrhovateľ vôbec nebol poistený vo všeobecnom dôchodkovom systéme.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je dôvodné.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenc má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 72 ods. 1 písm. f/ zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 31.12.2009 počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok poistenca vo veku nad 28 rokov je najmenej päť rokov.

Podľa § 72 ods. 2 zákona o sociálnom poistení počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok sa zisťuje z obdobia pred vznikom invalidity zákona o sociálnom poistení.

Podľa § 1 ods. 3 zákona o sociálnom poistení tento zákon sa nevzťahuje na príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Národného bezpečnostného úradu, Zboru väzenskej a justičnej stráže, Hasičského a záchranného zboru, Horskej záchranej služby, colníkov (ďalej len „policajt“), profesionálnych vojakov ozbrojených síl, vojakov mimoriadnej služby (ďalej len „profesionálny vojak“), ktorých sociálne zabezpečenie je upravené osobitným predpisom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom od 01.01.2004 obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom od 01.01.2004 za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31.12.2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Nebolo sporné, že navrhovateľ vykonával službu profesionálneho vojaka v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov podľa zákona č. 328/2002 Zb. a že tento dôchodok mu aj bol priznaný. Po vydaní rozhodnutia z 01.12.2014 nebol sporný ani vznik invalidity dňom 22.05.2009, ku ktorému navrhovateľ dosiahol vek 41 rokov. Taktiež nebolo sporné, že vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, upravenom zákonom č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení navrhovateľ pred vznikom invalidity získal tzv. „civilné“ obdobie dôchodkového poistenia v rozsahu len 1163 dní, teda 3 roky a 68 dní.

Pokiaľ krajský súd pri posudzovaní súladu rozhodnutí odporkyne vychádzal z právneho názoru najvyššieho súdu, vysloveného v rozsudku sp. zn. 7So/138/2011, odvolací súd uvádza, že v tam prejednávanej veci bolo predmetom preskúmania rozhodnutie o nároku na starobný dôchodok. Aj z neskoršej judikatúry najvyššieho súdu vyplýva, že prihladnutie na doby služby je možné len v prípade starobného dôchodku, a to krátením teoretickej sumy starobného dôchodku v zmysle čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128), publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb.. Keďže však Československá socialistická republika prijala záväzky podľa Dohovoru č. 128 len v časti, týkajúcej sa starobných dôchodkov, taký postup pri invalidných dôchodkoch aplikovať nemožno.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však pri posudzovaní zákonnej úpravy nároku na invalidný dôchodok mal za to, že ustanovenia § 60 ods. 2 a 3 a § 255 ods. 5 a 6 zákona č. 461/2000 Z. z. o sociálnom poistení nie sú v súlade s čl. 12 ods. 2, čl. 39 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky, preto v súlade s § 109 ods. 1 písm. b/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v spojení s § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok a Ústavnému súdu postúpil návrh na začatie konania o súlade predmetných ustanovení zákona o sociálnom poistení s Ústavou Slovenskej republiky. Uznesením zo dňa 25.01.2017, č. k. 9So/110/2015, preto odvolacie konanie prerušil do rozhodnutia ústavného súdu o uvedenom návrhu.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 13.02.2019, sp. zn. PL. ÚS 16/2017-52, tomuto návrhu najvyššieho súdu nevyhovel. V dôvodoch nálezu Ústavný súd okrem iného uviedol:

„... posudzovanie nároku na vznik invalidného dôchodku sa systémovo posudzuje podľa právnej úpravy, t. j. iného systému, ako je sociálne zabezpečenie policajtov a vojakov vrátane potrebnej doby zamestnania ako jednej z podmienok pre vznik nároku naň. Možnosť vzniku nároku na invalidný dôchodok zo systému „všeobecného“ sociálneho poistenia osobám, ktoré boli účastníkmi systému sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov, môže fakticky/reálne nastať až po tom, ako policajt alebo vojak ukončil svoj služobný pomer, bol mu priznaný výsluhový dôchodok a rozhodol sa ďalej pracovať ako zamestnanec participujúc obligatórne na sociálnom poistení podľa zákona o sociálnom poistení.

Z dôvodu, že ide o osoby začlenené do samostatného systému sociálneho zabezpečenia rešpektujúc osobitnú náročnosť ich práce a verejný záujem na zabezpečení výkonu týchto služieb ktoré sa po skončení ich služobného pomeru zamestnali v rámci iných pracovnoprávných vzťahov zakladajúcich ich účasť na sociálnom poistení, kde však platia iné pravidlá, môžu sa im tieto iné pravidlá zdať, vzhľadom na čas, kedy do týchto nových vzťahov vstúpili, prísne. Zdanie prísnosti môže u nich evokovať aj zdanie protiústavnosti.

Podľa názoru ústavného súdu by ale riešenie, ktoré by v rámci sociálneho poistenia bez ďalšieho favorizovalo určitú skupinu subjektov z iného systému sociálneho zabezpečenia - odpustiť alebo znížiť bez ďalšieho všeobecne ustanovenú potrebnú dobu účasti na sociálnom poistení pre vznik nároku na invalidný dôchodok - by bolo vo vzťahu k ostatným účastníkom systému sociálneho poistenia nesystémové a nespravodlivé. Ak by malo ísť o „zmäkčenie“ podmienok pre vznik nároku na invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení, teda o „zvýhodnenie“ osôb poberajúcich výsluhový dôchodok bez toho, aby sa toto „zmäkčenie“ eliminovalo iným riešením, prípadne participáciou štátu, potom by vyvstala aj otázka ústavnosti takéhoto riešenia. ...

... nemožno nebrať do úvahy a prehliadnúť, že zákon o sociálnom poistení a zákon o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov upravujú dva samostatné vedľa seba stojace sociálne systémy, ktoré poskytujú zabezpečenie v starobe, pri nespôsobilosti na prácu, ako aj pri strate živiteľa pre iný okruh osôb a za iných podmienok ustanovených týmito zákonmi upravujúcimi jednotlivé systémy. Nemožno však argumentovať protiústavnosťou všeobecne aplikovateľného modelu dôb zamestnania pre vznik nároku na invalidný dôchodok tých osôb, ktoré sú štandardnými účastníkmi tohto systému, a to len preto, že pre skupinu osôb prichádzajúcich z iného systému, ale teraz už zúčastnených vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, sú parametre nastaveného modelu dôb zamestnania pre nich náročné na splnenie a z ich pohľadu prísne až nespravodlivé. Vzhľadom na uvedené je v prvom rade vecou zákonodarcu, ako sa vyrovná s vecnou stránkou problému.

Vychádzajúc z uvedených východísk možno v závere zhrnúť, že navrhovateľom napadnuté ustanovenia zákona o sociálnom poistení, nie sú podľa názoru ústavného súdu v konflikte s čl. 39 ods. 1 ústavy ani s čl. 55 ods. 1 ústavy. ...“

Najvyšší súd sa zaoberal aj otázkou uplatniteľnosti Dohovoru o minimálnej norme sociálneho zabezpečenia (č. 102), ktorý bol zverejnený v Zbierke zákonov pod č. 461/1991 Zb. s tým, že Československá socialistická republika prijíma záväzky k Dohovoru s výnimkou jeho častí IV a VI. Časť IX tohto dohovoru upravuje v Čl. 53 až 58 základné podmienky nároku na invalidný dôchodok a jeho výšku.

Podľa Čl. 56 Dohovoru č. 102 dávkou je pravidelne sa opakujúca platba vypočítaná takto:

(a) podľa ustanovení článku 65 alebo 66, ak sú chránené skupiny zamestnancov alebo skupiny

ekonomicky činného obyvateľstva,

(b) podľa ustanovení článku 67, ak sú chránení všetci obyvatelia, ktorých prostriedky po dobu sociálnej udalosti nepresahujú určenú hranicu.

Podľa Čl. 57 ods. 1 ak nastane krytá sociálna udalosť, má sa dávka uvedená v článku 56 zabezpečiť aspoň:

a) chránenej osobe, ktorá predtým, než nastala sociálna udalosť, splnila podľa určených pravidiel čakaciu dobu, ktorá môže byť buď 15 rokov príspevkových alebo zamestnania, alebo 10 rokov pobytu, alebo

b) ak sú zásadne chránené všetky ekonomicky činné osoby, chránenej osobe, ktorá splnila čakaciu dobu troch príspevkových rokov a v ktorej mene bol za dobu, po ktorú pracovala, zaplatený určený priemerný ročný počet príspevkov.

Podľa Čl. 57 ods. 2 ak poskytnutie dávky uvedenej v odseku 1 závisí od splnenia určitej minimálnej príspevkovej doby alebo doby zamestnania, krátená dávka sa musí zabezpečiť aspoň:

a) chránenej osobe, ktorá, skôr než nastala sociálna udalosť, splnila podľa určených pravidiel čakaciu dobu piatich rokov príspevkových alebo zamestnania, alebo

b) ak sú zásadne chránené všetky ekonomicky činné osoby, chránenej osobe, ktorá splnila čakaciu dobu troch príspevkových rokov a v mene ktorej bola za dobu, po ktorú pracovala, zaplatená polovica určeného priemerného ročného počtu príspevkov podľa bodu (b) odseku 1 tohto článku.

Podľa Čl. 57 ods. 4 pomerné krátenie percentnej sadzby uvedenej v tabuľke pripojenej k časti XI, sa môže vykonať, ak čakacia doba pre dávku zodpovedajúcu krátenej percentnej sadzbe je viac než päť ale menej než 15 rokov príspevkových alebo zamestnania. Krátená dávka sa poskytuje podľa odseku 2 tohto článku.

Odvolací súd poukazuje na to, že čo sa týka nároku na invalidný dôchodok, v zmysle § 1 ods. 3 v spojení s § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení sa tento zákon vzťahuje len na policajtov, ktorí dobu služby policajta nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok. Zákonom o sociálnom poistení sú chránené len určité skupiny zamestnancov, resp. skupiny ekonomicky činného obyvateľstva, nie sú však chránené všetky ekonomicky činné osoby, teda za určených podmienok nie sú chránené aj osoby spadajúce pod osobitný systém sociálneho zabezpečenia (§ 1 ods. 3 zákona o sociálnom poistení). Keďže navrhovateľ získal dobu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, nemá na účely nároku na invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení postavenie chránenej osoby v zmysle čl. 57 ods. 1 písm. a/ Dohovoru č. 102 a teda nemá nárok ani na krátený invalidný dôchodok podľa čl. 57 ods. 2 a 4 tohto Dohovoru.

Neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že odporkyňa v odôvodnení oboch rozhodnutí nesprávne uviedla obdobie služby, ktorú navrhovateľ získal pre nárok na výsluhový dôchodok, keď správne, podľa rozhodnutia o priznaní výsluhového dôchodku, malo byť obdobie služby profesionálneho vojaka uvedené od 01.09.1986 do 30.06.2008. Toto pochybenie však nemá vplyv na posúdenie právnej otázky, ktorou bolo posúdenie, či dobu služby profesionálneho vojaka možno hodnotiť na účely potrebnej doby pre vznik nároku na invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom zabezpečení.

Vzhľadom na uvedené dôvody a citovaný nález Ústavného súdu odvolací súd pri posudzovaní zákonnosti rozhodnutia odporkyne o nároku na invalidný dôchodok vychádzal z ustanovení § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení, v zmysle ktorých v konaní o nároku na invalidný dôchodok podľa tohto zákona nemožno prihliadať na doby, ktoré boli navrhovateľovi zhodnotené pre nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z.. Bez uvedenej doby služby navrhovateľ získal obdobie dôchodkového poistenia v rozsahu iba 3 ukončených rokov, takže pred vznikom invalidity nespĺnil podmienku najmenej 5 rokov dôchodkového poistenia podľa § 72 ods. 1 písm. f/ zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 31.12.2009, a preto mu nárok na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 tohto zákona nevznikol.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval preskúvané rozhodnutie odporkyne za súladné so zákonom, a preto rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutie odporkyne potvrdil (§ 250ja ods. 3 v spojení s § 219 OSP).

O trovách konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, keďže navrhovateľ v tomto konaní nebol úspešný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.